

Dosarul nr.2ra-1934/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – V. Brașoveanu

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Ciugureanu, G. Dașchevici, E. Fistican

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în cauza civilă la acțiunea Zinaidei Gîncu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Gîncu Zinaida la data de 12 martie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 300 euro, suportate în cadrul examinării cauzei civile privind contestarea refuzului Inspectoratului General al Poliției cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate (f.d. 7-9).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 05 noiembrie 2013 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea refuzului cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației de maternitate de la locul de muncă al soțului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 01 aprilie 2014 s-a admis acțiunea, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să calculeze și să achite Zinaidei Gîncu indemnizația pentru concediu de maternitate de la locul de muncă al soțului Gîncu Andrei. Hotărîrea a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 17 septembrie 2014.

Pentru examinarea cauzei date a suportat cheltuieli de judecată, fiind nevoită să încheie contract de acordare a asistenței juridice și această sumă urmează a fi încasată de la Inspectoratul General al Poliției.

În cadrul ședinței de judecată din 19 mai 2015 avocatul Crivenco Roman în interesele Zinaidei Gîncu a solicitat încasarea sumei de 50 euro suportate de către reclamanta pe cauza dată (f.d. 71).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 04 iunie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în

beneficiul Zinaidei Gîncu cheltuielile pentru asistență juridică suportate în pricina civilă privind încasarea indemnizației de maternitate în mărime de 6 265,11 lei, cheltuielile pentru asistență juridică suportate pe cauza dată 953,0 lei și cheltuielile pentru taxa de stat în mărime de 190,0 lei. În total suma de 7 408,11 lei (f.d. 72).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 02 iulie 2015 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea încheierii cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie respinsă acțiunea (f.d. 81).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016 s-a admis cererea de apel, s-a modificat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 iunie 2015, prin micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică suportate în pricina civilă privind stabilirea indemnizației de maternitate de la suma de 6 265,11 lei la suma de 3 000 lei. În rest hotărîrea s-a menținut (f.d. 125).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că la determinarea cuantumului compensației acordate instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, noutate și dificultatea problemelor juridice ridicate în speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul de muncă depus de avocat, precum și alți factori.

La caz, colegiul a constatat, că litigiul finisat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 nu a fost un litigiu complex și nu a necesitat un aport intelectual sporit din partea avocatului, ori pe aceste litigii s-a conturat o practică judiciară uniformă, iar suma achitată de către Zinaida Gîncu nu este reală, necesară și rezonabilă.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 iunie 2016 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei hotărîri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată (f.d. 135-139).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au emis hotărîri cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind apreciate numai argumentele Zinaidei Gîncu, nefiind luate în considerație argumentele Inspectoratului General al Poliției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 martie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 14 iunie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarelor lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 28 iunie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele judecătorești au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 în cauza civilă la acțiunea Zinaidei Gîncu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas